

Tussen de zwaarste buien door werden nog wel enkele aardige waarnemingen gedaan. Rond half negen, bij de kwelder tegenover de eendenkooi, vlogen diverse groepen Kemphanen laag over de grond richting binnenland en hoorden we IJsgors en Oeverpieper. Ook hing er boven de zuiddijk van de polder een grote roofvogel die met de kop in de wind de grond afspeurde naar prooi. Het zicht was zo slecht dat weinig details van het verenkleed konden worden waargenomen, maar wel kon worden gezien dat de (buizerdachtige) vogel lichte handpenbases had en ook een lichte vlek midden op de staart(-basis). De meeste waarnemers determineerden de vogel onmiddellijk als Ruigpootbuizerd op grond van zijn gedrag ("Hij staat te bidden."), maar m.i. kan de afwezigheid van witte staart en het ontbreken van een donkere eindband slechts leiden tot de conclusie: Buizerd. En wat het bidden betreft: "Op dagen met harde wind jagen de buizerds vaak [...] tegen de wind in hangend; ook Buizerds kunnen vaardige bidders zijn" (D. Forsman 1993. *Roofvogels van Noordwest-Europa*, p.95)

In het poeltje voor de schuilhut bij de Zoute Kwel gaven 4 Zwarte Ruiters een demonstratie flottielje-zwemmen - een fraai gezicht. Helaas is de vervallen schuilhut niet geschikt voor grotere groepen. Doorweekt stapten we weer in de auto's en reden naar het havenrestaurant voor koffie met Kleine Zwartkop. Ondanks ons gesneur in de stromende regen vonden we alleen enkele Merels en een Roodborstje in de bosjes waar zich de Kleine Zwartkop al enkele weken ophield (zie elders in deze Gors). Gelukkig lieten de Brandganzen in de Bantpolder zich vanuit de auto mooi bekijken: we zagen er zelfs één die geen kleurringen had!

Enkele kilometers landinwaarts bleek de zon te schijnen.

Jan Alexx de Roos

Na regen komt nog meer regen

Lauwersmeer

13 november 1993.

Er waren slechts 12 deelnemers; waarschijnlijk hadden veel mensen zich laten afschrikken door de slechte weersvoorspelling. Helaas kregen de achterblijvers gelijk. Om 8.45 uur begon het te regenen en in de loop van de morgen werd het steeds erger, tot slagregens toe. De lucht was grauw en het zicht minimaal. Om 11.00 uur werd besloten de excursie te beëindigen. Twee auto's waren toen reeds vertrokken.